

DECYZJA

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Bielsku-Białej na posiedzeniu niejawnym w dniu 2 maja 2023 r. w składzie orzekającym :

Przewodniczący	- mgr Jarosław Pająk
Członek	- mgr Magdalena Szymańska-Słonec
Członek spr.	- mgr Krystyna Stoczek

po rozpatrzeniu odwołania Paulinka sp. z o.o. z siedzibą w Kozach przy ul. Dworcowej 11 od decyzji Nr 1/2023 Burmistrza Wilamowic z dnia 1 lutego 2023 r., NR: IS.7340.8.1.2023 w sprawie indywidualnej interpretacji w trybie art.34 ustawy – Prawo przedsiębiorców w przedmiocie ;"czy sprzedaż przez Internet napojów alkoholowych przez Spółkę - jest zgodna z prawem i nie spowoduje sankcji z art.18 ust.10 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, określonego przesłankami cofnięcia zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych „

działając na podstawie art.17 i 18 ustawy z dnia 12 października 1994r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (t.j. Dz.U. z 2018 r. , poz. 570), art. 34 ust. 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r, - Prawo przedsiębiorców (tj. Dz.U. z 2021, poz. 162 ze zm.) w zw. z art.18 ust,1 i art.11¹ ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz.U z 2023 r. ,poz. 165) oraz art.138 § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego (tj. Dz.U. z 2022, poz.2000)

o r z e k a :

- **utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy .**

U Z A S A D N I E N I E

Paulinka sp. z o.o. z siedzibą w Kozach wystąpiła z wnioskiem do Burmistrza Wilamowic o wydanie w trybie art.34 ustawy - Prawo przedsiębiorców o wydanie interpretacji indywidualnej – czy sprzedaż przez Internet napojów alkoholowych przez Spółkę Paulinka jest zgodna z prawem i nie spowoduje sankcji z art.18 ust.10 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, określającego przesłanki cofnięcia zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych”.

Organ I instancji , po rozpatrzeniu wniosku udzielił interpretacji indywidualnej :

sprzedaż przez Paulinka sp.z o.o. z siedzibą w Kozach napojów alkoholowych „przez Internet” (przy użyciu technologii składania zamówień przy pomocy środków komunikacji na odległość – za pomocą witryny (strony internetowej) wg postanowień przedłożonego przez Spółkę „Regulaminu sklepu internetowego Paulinka Sp. z o.o. -Dz.V (1), będzie stanowiło naruszenie :

1. zezwolenia Nr I/543/C/1155/2020 , zezwolenia nr I/543/B/1154/2020, zezwolenia Nr I/543/A/1153/2020 wydanych przez Burmistrza Wilamowic Spółce w dniu 16.06.2020 r. a dotyczących sprzedaży napojów alkoholowych (o zawartości alkoholu powyżej 18 %, o zawartości alkoholu powyżej 4,5 do 18% z wyjątkiem piwa, oraz o zawartości alkoholu do 4,5 % oraz piwa) w lokalu Spółki w Pisarzowicach przy ul. Bielskiej 12a i skutkować cofnięciem przez Burmistrza Wilamowic w/w zezwoleń na podstawie art.18 ust.10 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (tj. Dz.U z 2023 r, poz. 165)

a ponadto :

2. osoby wchodzące w skład Zarządu Paulinka sp. z o.o. z siedzibą w Kozach (osoby prawnej sprzedającej napoje alkoholowe „przez Internet”) narażone będą na odpowiedzialność karną z art.43 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (tj. Dz.U z 2023 r, poz. 165)

Natomiast we wniosku Spółka podkreśliła, iż prowadzi działalność gospodarczą – sklep spożywczy Paulinka sp. z o.o. w Pisarzowicach przy ul. Bielskiej 12a. W ramach działalności zajmuje się również sprzedażą napojów alkoholowych. Sprzedaż napojów alkoholowych Spółka zamierza prowadzić „przez Internet” , przy czym przez ”sprzedaż przez Internet” ma na myśli sprzedaż , która odbywać się będzie z określonego w zezwoleniu punktu sprzedaży, który nie jest jeszcze jednym , dodatkowym miejscem sprzedaży, nie wymienionym w art.9⁶ ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, lecz ma stanowić dodatkową formę komunikacji przedsiębiorcy z klientem. Ma być jeszcze jednym ze sposobów sprzedaży funkcjonującym w dzisiejszych realiach . Taka sprzedaż będzie odbywała się na podstawie Regulaminu , którego projekt został dołączony do wniosku Spółki.

Regulamin zdaniem Spółki jest regulaminem , o którym mowa w art.8 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną jak też jest wzorcem umownym w rozumieniu przepisów art. 384 KC.

We wniosku wnioskodawca przedstawił własne stanowisko i stwierdził , iż taka forma „ sprzedaży przez Internet” , jak opisana we wniosku jest zgodna z prawem i nie spowoduje sankcji z art.18 ust.10 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu

alkoholizmowi , określającego przesłanki cofnięcia zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych.

Sprzedaż odbywała się będzie z określonego w zezwoleniu punktu sprzedaży , który nie jest jeszcze jednym , dodatkowym miejscem sprzedaży, niewymienionym w art.9⁶ ustawy i taka forma sprzedaży ma stanowić dodatkową formę komunikacji przedsiębiorcy z klientem.

Ustawodawca w ustawie o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi nie przewidział formy sprzedaży alkoholu przez Internet, co nie oznacza a priori, iż taka forma jest zakazana na gruncie tej ustawy.

W ustawie uregulowano jedynie w art.9⁶ , że sprzedaż ma się odbywać w ściśle wymienionych punktach sprzedaży. Strona zwraca uwagę, że czy inny jest określenie formy czynności cywilnoprawnej , a czym innym jest, czy czynność ta dochodzi do skutku, a więc jest realizowana w określonym punkcie sprzedaży detalicznej. I ta okoliczność zdaniem strony jest istotna w przedmiotowej sprawie. Strona nawiązuje również do art.22 Konstytucji PR formułującej zasadę swobody działalności gospodarczej z zachowaniem warunków wynikających z przepisów prawa.

Ponadto strona uważa, że skoro w ustawie o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi brak jest wyraźnego zakazu sprzedaży przez Internet napojów alkoholowych , to nie można go wyprowadzać z celów i zasad tej ustawy, bo nie wynika z nich , że właśnie owe cele w postaci ograniczenia dostępności do napojów alkoholowych obejmowały ten rodzaj sprzedaży. Uważa także , iż ustawa ta jest zupełnie niedostosowana do obecnych realiów rynkowych.

Organ I instancji orzekając w niniejszej sprawie odniósł się do konkretnej sytuacji indywidualnej, przyszłej wskazanej przez wnioskodawcę. Zaskarżoną decyzją Burmistrz Wilamowic, powołując się na przepisy art.18 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi uznał, iż stanowisko wnioskodawcy jest nieprawidłowe. W uzasadnieniu podał motywy przemawiające za zajęciem w sprawie stanowiskiem.

Odwołanie od powyższej decyzji organu I instancji wniosła Strona i w jego treści nie zgodziła się z podjętym rozstrzygnięciem , podając stosowne argumenty.

Odwołanie zostało wniesione w terminie.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Bielsku-Białej zważyło , co następuje :

Zgodnie z art.34 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców, przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu lub właściwej organizacji wnioski o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenie społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja indywidualna)- ust.1.

Wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej może dotyczyć zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzeń przyszłych (ust. 2).

Wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej zawiera także:

1/ firmę przedsiębiorcy

2/ numer identyfikacji podatkowej (NIP) (ust.3)

3/adres do korespondencji w przypadku gdy jest on inny , niż adres siedziby albo adres zamieszkania przedsiębiorcy (ust.4).

Udzielnie interpretacji indywidualnej następuje w drodze decyzji, od której służy odwołanie. Interpretacja indywidualna zawiera wyczerpujący opis przedstawionego we wniosku zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego oraz wskazanie prawidłowego stanowiska wraz z uzasadnieniem prawnym oraz pouczeniem o prawie wniesienia środka zaskarżenia (art.5).

Sprzedaż alkoholu należy do działalności reglamentowanej , której prowadzenie jest regulowane przede wszystkim przepisami ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi – zwanej dalej ustawą. W ustawie tej nie ma przepisów, w których prawodawca posługiwałby się określeniami takimi jak „sprzedaż alkoholu przez Internet” , „handel alkoholem w Internecie” . W ustawie tej ustawodawca nie odnosi się wprost do tego typu działań – nie reguluje bezpośrednio kwestii sprzedaży alkoholu przez Internet. Niemniej jednak z treści zawartych w ustawie przepisów można wyciągnąć wnioski co do dopuszczalności prowadzenia handlu alkoholem przez Internet.

W przepisach ustawy o wychowaniu w trzeźwości uregulowano zarówno detaliczną sprzedaż napojów alkoholowych, jak i obrót hurtowy napojami alkoholowymi. Biorąc pod uwagę treść wniosku , rozważaniu podlegać będzie zagadnienie dopuszczalności detalicznej sprzedaży alkoholu przez Internet.

Zgodnie z art.18 ust.1 ustawy sprzedaż napojów alkoholowych przeznaczonych do spożywania w miejscu lub poza miejscem sprzedaży może być prowadzona wyłącznie na podstawie zezwolenia wydanego, na pisemny wniosek przedsiębiorcy , przez wójta (odpowiednio burmistrza , prezydenta miasta) właściwego ze względu na na lokalizację punktu sprzedaży, przy czym zezwolenie takie jest wydawane dla konkretnie oznaczonego przedsiębiorcy na sprzedaż napojów alkoholowych w konkretnym, dokładnie oznaczonym punkcie sprzedaży. Wniosek o wydanie zezwolenia na sprzedaż alkoholu musi bowiem zawierać , poza wskazaniem adresu punktu sprzedaży alkoholu, także załączniki w postaci dokumentu potwierdzającego tytuł prawny wnioskodawcy do lokalu stanowiącego punkt sprzedaży napojów alkoholowych , a także pisemną zgodę właściciela , użytkownika , zarządcy lub administratora budynku, jeżeli punkt sprzedaży ma być zlokalizowany w budynku mieszkalnym wielorodzinnym , oraz decyzję właściwego państwowego inspektora sanitarnego potwierdzającą spełnienie warunków sanitarnych przez punkt sprzedaży (art. 18 ust.6 ustawy).

Organ zezwalający wydaje zezwolenie po uzyskaniu pozytywnej opinii gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych o zgodności lokalizacji punktu sprzedaży z uchwałami rady gminy ustalającymi

maksymalną liczbę zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych na terenie gminy (miasta) oraz zasady usytuowania na terenie gminy miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych(art.18 ust.3a w zw. z art. 12 ust.1 i 3 ustawy).

Wskazać należy również, iż w ustawie określony został zamknięty katalog oznaczonych rodzajowo placówek i punktów , w których w ogóle dopuszczalne jest prowadzenie detalicznej sprzedaży napojów alkoholowych zawierających powyżej 4,5% alkoholu przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży. Są to sklepy branżowe ze sprzedażą napojów alkoholowych , wydzielone stoiska w samoobsługowych placówkach handlowych o powierzchni sprzedażowej powyżej 20m² oraz pozostałe placówki samoobsługowe oraz inne placówki handlowe, w których sprzedawca prowadzi bezpośrednią sprzedaż napojów alkoholowych (art.9⁶ ust.1 ustawy).

Stwierdzić należy ,że przepisy ustawy wyraźnie stanowią o możliwości prowadzenia sprzedaży alkoholu „w punkcie sprzedaży” i jednocześnie określono zamknięty katalog oznaczonych rodzajowo placówek i punktów , w których jest dopuszczalna sprzedaż alkoholu . Ze sformułowania zawartego w art.9⁶ ust.1 ustawy: „sprzedaż detaliczna”, „prowadzi się w punktach sprzedaży” należało by wnioskować , iż intencją ustawodawcy jest, by sprzedaż alkoholu odbywała się w konkretnych pod względem lokalizacyjnym miejscach. Ustawodawca w ustawie przywiązuje znaczenie do miejsca położenia lokalu, w którym jest prowadzona sprzedaż alkoholu, gdzie np. w art.18 ust.3a ustawy – w przypadku gdy liczba wniosków o wydanie zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych jest większa niż maksymalna liczba ustalona w uchwale rady gminy dla terenu gminy- zezwolenie w pierwszej kolejności wydaje się uwzględniając kryterium jak największej odległości punktu, w którym ma być prowadzona sprzedaż napojów alkoholowych od najbliższego działającego punktu sprzedaży napojów alkoholowych. Kwestia rozmieszczenia punktów ma bowiem związek z zagadnieniem dostępności alkoholu (organy administracji rządowej i jednostek samorządu terytorialnego są obowiązane do podejmowania działań zmierzających m.in. do „ograniczenia spożycia napojów alkoholowych” a także przeciwdziałać alkoholizmowi , w szczególności poprzez ograniczenie dostępności alkoholu.

Analizując sformułowanie zawarte w art.9⁶ ust.1 ustawy „sprzedaż detaliczną napojów alkoholowych” ... „prowadzi się w punktach sprzedaży” - można wnioskować, iż ustawodawca przywiązuje wagę do samego przebiegu procesu zakupowego, który wymaga od konsumenta fizycznego udania się do sklepu, bowiem utrzymanie mniej wygodnych warunków zakupu (zakup w sklepie stacjonarnym wymaga od klienta udania się do sklepu , aby dokonać takiego zakupu konieczne jest przeznaczenie większej ilości czasu niż przy zakupach internetowych). Niedopuszczenie możliwości internetowej sprzedaży alkoholu, również może być związane z dążeniem do celów określonych w ustawie – ograniczenia spożycia alkoholu i ograniczenie dostępności do alkoholu.

Brak w ustawie o wychowaniu w trzeźwości wyraźnego przepisu, który dopuszczałby sprzedaż alkoholu przez Internet, jest świadomym zabiegiem ustawodawcy, którego intencją jest utrzymanie zakazu sprzedaży alkoholu przez Internet poprzez nietworzenie warunków do sprzedaży online.

Jednym z warunków sprzedaży alkoholu jest zakaz sprzedaży alkoholu osobom do lat 18 (art.15 ust.1 pkt 2 ustawy), a także osobom, których zachowanie wskazuje, że znajdują się w stanie nietrzeźwości (art.15 ust.1 pkt 1 ustawy). W przypadku wątpliwości co do pełnoletności nabywcy sprzedający napoje alkoholowe jest uprawniony do żądania okazania dokumentu stwierdzającego wiek nabywcy. Należy podkreślić, że **podmiotem uprawnionym jest sprzedawca**. Wprawdzie pojawiają się poglądy, że w obecnym stanie prawnym dopuszczalne byłoby zastąpienie kontroli przeprowadzonej przez sprzedawcę kontrolą dokonywana przez kuriera dostarczającego przesyłkę z alkoholem, a podstawa takiej zamiany byłaby zgoda konsumenta na przewidujące tę kontrolę warunki umowy przekładanej klientowi w danym sklepie internetowym przy zawieraniu transakcji. Takie rozwiązanie budzi jednak wątpliwości, ponieważ nie odpowiadałoby warunkom przewidzianym w ustawie. Zapisy art.15 ustawy świadczą o tym, iż ustawodawca świadomie pozostawia w mocy taki kształt przepisów ustawy o wychowaniu w trzeźwości, który wyklucza możliwość prowadzenia sprzedaży alkoholu przez Internet.

Po analizie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz po rozważeniu stanu prawnego i faktycznego sprawy Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Bielsku-Białej uznało, iż złożone odwołanie nie znajduje uzasadnienia.

Jak słusznie wskazał organ I instancji w zaskarżonej decyzji planowana przez wnioskodawcę sprzedaż napojów alkoholowych przez Internet na zasadach opisanych we wniosku naruszałaby warunki określone w ustawie, a to wynikające z art. 18 ust.7 pkt 6 ustawy – obowiązek wykonywania działalności gospodarczej w zakresie objętym zezwoleniem tylko przez przedsiębiorcę w nim oznaczonego i wyłącznie w miejscu wymienionym w zezwoleniu. Naruszenie to stanowiłoby podstawę materialną cofnięcia zezwolenia wnioskodawcy z mocy art.18 ust.10 pkt 2 ustawy.

O tym czy przedsiębiorca zachował warunki określone ustawą i warunki zezwolenia, przesądzają przepisy ustawy oraz wiążąca wykładnia tych przepisów dokonana przez organy wyposażone w kompetencje do stosowania danych norm prawnych i organów do kontrolowania legalności zastosowania tych przepisów. W przypadku, gdy zachowania przedsiębiorcy wskażą, że nie realizował on nakazanego obowiązku administracyjnego, to aktualizuje się obowiązek cofnięcia zezwolenia.

W tym miejscu wyjaśnić należy, iż ustanowiony wart. 18 ust.7 pkt 6 ustawy obowiązek o charakterze administracyjnym nie może zostać uchylony, ani zmodyfikowany postanowieniami umowy cywilnoprawnej (wzorca regulaminu sklepu internetowego), a także o zastosowaniu odpowiedzialności za naruszenie prawa (ustawy) nie mogą przesądzać

postanowienia umowy zaprojektowanej przez wnioskodawcę w Regulaminie sklepu internetowego.

Stosując przepisy ustawy o wychowaniu w trzeźwości , trzeba mieć na względzie cele, o których mowa w art. 1 i 2 w postaci ograniczenia spożycia napojów alkoholowych oraz przeciwdziałania alkoholizmowi realizowanego m.in. przez ograniczenie dostępności do alkoholu. Dlatego też niedozwolone jest wszelkie łagodzenie przyjętych w ustawie ograniczeń dostępność alkoholu i stosowanie jakichkolwiek ułatwień w jego nabyciu np. poprzez przyjmowanie zamówień na odległość i dowożenie alkoholu do miejsca wyznaczonego przez klienta. Uznanie dopuszczalności takich działań , przy aktualnie obowiązującej treści ustawy , całkowicie zaprzecza jej celowi, jak i pozbawia sensu płynące z niej ograniczenia, bowiem daje sposób na proste i pełne ich obejście, w sytuacji gdy celem ustawy było utrudnienie dostępności alkoholu, nie zaś uproszczenia jego dostarczenia klientowi. W ustawie w art.9⁶ określił , iż sprzedaż detaliczną alkoholu przeznaczonego do spożycia prowadzi się : w sklepach branżowych, wydzielonych stoiskach samoobsługowych w sklepach o powierzchni powyżej 200 m², innych placówkach , w których sprzedawca prowadzi bezpośrednią sprzedaż alkoholu i nie znajduje uzasadnienia sprzedaż alkoholu w inny sposób i w innych miejscach.

Należy przyjąć ,iż nie ma żadnego znaczenia fakt ,że zamówienie na dostarczenie alkoholu do miejsca wskazanego przez nabywcę przyjął i zrealizował sklep posiadający zezwolenie na sprzedaż alkoholu, ani też fakt ,że z Regulaminu sklepu internetowego wynika,że miejscem sprzedaży jest zawsze punkt sprzedaży określony w zezwoleniu . Nie ma też znaczenia zawarte w regulaminie zastrzeżenie ,że w przypadku wybrania przez klienta opcji dostawy towaru wydanie towaru klientowi następuje w momencie wydania przez sprzedawcę zamówionych towarów firmie kurierskiej, skoro dopiero klient faktycznie odbiera towar i dopóki towaru nie odbierze od kuriera umowa nie będzie mogła być uznana za wykonaną mimo,że kupujący oświadczy,że upoważnia kuriera do odbioru towaru w jego imieniu. W istocie bowiem z danego sklepu alkohol zostanie dostarczony do miejsca wskazanego przez nabywającego , a posiadane zezwolenie nie obejmuje sprzedaży poza miejscem w nim wskazanym, w takim znaczeniu ,że sprzedaż będzie zrealizowana poprzez wydanie rzeczy w miejscu innym niż określone w zezwoleniu. Z Regulaminu wynika,że Sprzedawca zastrzega , iż osobom nietrzeźwym lub niepełnoletnim zamówione napoje alkoholowe nie zostaną wydane przez kuriera, a nadto że kurier jest uprawniony do sprawdzenia pełnoletności osoby odbierającej towar, lecz Regulamin nie upoważnia kuriera do weryfikowania stanu nietrzeźwości osoby odbierającej napoje alkoholowe, bo jest to zastrzeżone ustawowo tylko na rzecz sprzedawcy. Kurier nie ma uprawnienia by weryfikować stan trzeźwości klienta, bo nie wynika to ani z ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. Prawo pocztowe ani też z Regulaminu .

Zatem sprzedający nie ma mechanizmu kontroli związanej ze stanem trzeźwości zamawiających , o których mowa w art.15 ust.1 pkt 1 ustawy.

W takiej sytuacji uprawnionym byłoby cofnięcie zezwolenia w oparciu o art. 18 ust.10 pkt 1 lit.a ustawy.

Odwołująca powołuje się na zasadę swobody działalności gospodarczej wyrażona w art.22 Konstytucji RP należy wskazać, że ważny interes publiczny odnosi się wprost do celów ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi. Ważnym interesem publicznym jest ochrona moralnego i materialnego dobra narodu. Wolność gospodarcza gwarantowana w Konstytucji RP nie ma charakteru bezwzględnego, a ograniczenie tej wolności może nastąpić tylko w sytuacji i trybie określonym przepisami ustawy, a w tym konkretnym przypadku ustawą o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi.

Naczelny Sąd Administracyjny wydał wprawdzie wyrok z dnia 8 września 2022 r. sygn. akt II GSK 2034/18 w którym uznał, że wykorzystanie internetu w celu sprzedaży napojów alkoholowych konsumentowi nie jest równoznaczne z naruszeniem art.9⁶ ust.1 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi przewidującego możliwość sprzedaży detalicznej takich produktów w punktach sprzedaży takich jak sklep branżowy, wydzielone stoisko lub pozostałe placówki samoobsługowe, w których sprzedawca prowadzi bezpośrednią sprzedaż alkoholu.

Pomimo tego, że wyrok NSA stanowi korzystną dla przedsiębiorstw zmianę w podejściu sądów administracyjnych do sprzedaży alkoholu przez Internet należy pamiętać, że wyrok ten zapadł na gruncie konkretnego stanu faktycznego i nie przesądza o możliwości zajmowania odmiennego stanowiska przez sądy administracyjne czy też organy w innych sprawach.

Pamiętać bowiem należy, że sama sprzedaż napojów alkoholowych (bez względu na formę) jest obwarowana szeregiem dodatkowych warunków, które należy spełnić, aby prowadzić sprzedaż zgodnie z prawem (np. kwestia weryfikacji wieku czy trzeźwości).

Prowadzenie sprzedaży przez Internet nadal jest obarczone ryzykiem zakwestionowania takiej praktyki przez określony organ i cofnięciem zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych.

W świetle powyższych argumentacji należy uznać, że legalną formą sprzedaży napojów alkoholowych w sieci jest zarezerwowanie produktu on-line i następnie fizyczne zakupienie alkoholu w sklepie który posiada koncesję. W ten sposób umowa sprzedaży dokonuje się za pośrednictwem internetu, ale już stacjonarnie, w sklepie który posiada koncesję.

Zatem planowana przez wnioskodawcę sprzedaż napojów alkoholowych przez Internet na zasadach określonych we wniosku naruszyłaby warunki określone w art. 18 ust.7 pkt 6 ustawy tj. obowiązek nakazujący wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie objętym zezwoleniem tylko przez przedsiębiorcę w nim oznaczonego i wyłącznie w miejscu wymienionym w zezwoleniu. W konsekwencji zaistniałaby podstawa zastosowania sankcji z art.18 ust.10 ustawy dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, określającego przesłanki cofnięcia zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych.

Biorąc pod uwagę powyższe ustalenia orzeczono jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Na decyzję – z powodu jej niezgodności z prawem – stronom przysługuje skarga, którą można wnieść (w dwóch egzemplarzach) w terminie 30 dni od daty jej doręczenia, za pośrednictwem tutejszego Kolegium do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, ul. Prymasa Stefana Wyszyńskiego 2. Skarga powinna czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, a nadto zawierać wskazanie zaskarżonej decyzji, oznaczenie organu, którego działania skarga dotyczy oraz określenie naruszenia prawa lub interesu prawnego.

Strona może ubiegać się przed w/w Sądem o przyznanie prawa pomocy tj. ustanowienie pełnomocnika poprzez złożenie urzędowego formularza według wzoru stanowiącego załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 sierpnia 2015 r. w sprawie określenia wzoru i sposobu udostępniania urzędowego formularza wniosku o przyznanie pomocy w postępowaniu przed sądami administracyjnymi oraz sposobu dokumentowania stanu majątkowego, dochodów lub stanu rodzinnego wnioskodawcy (Dz.U z 2015 r. , po. 1257 ze zm.)

Na podstawie art.34 ust.15 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (tj. Dz.U z 2023 r. , poz. 221 ze zm.) decyzję niniejszą zamieszczono na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Bielsku-Białej.

Otrzymują:

1. Burmistrz Wilamowic + akta
2. Paulinka Sp. z o.o. ; ul. Dworcowa 11; 43-340 Kozy
3. SKO a/a

Informacja dotycząca ochrony danych osobowych

Zgodnie z Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady UE 2016/679 z [REDAKTOWANE] r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) informujemy, że Administratorem podanych przez Panią/Pana danych osobowych jest Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Bielsku-Białej. Informujemy również, że:

- Pani/Pana dane osobowe będą przetwarzane przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze na podstawie art. 6 ust. 1 lit. c) art. 9 ust. 2 lit. g) i art. 10 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych, w celu realizacji obowiązków wynikających z art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994 roku o samorządowych kolegiach odwoławczych i na podstawie art. 6 ust.1 lit. c) w celu archiwizacji dokumentacji.
- W Samorządowym Kolegium Odwoławczym w Bielsku - Białej powołano Inspektora Ochrony Danych (dane kontaktowe tel.: 33/8123735, adres e-mail: iod-m.piekus@bielsko.sko.gov.pl).

- Pani/ Pana dane osobowe będą przetwarzane przez okres wskazany przepisami prawa.
- Pani/Pana dane osobowe mogą być przekazywane innym odbiorcom na podstawie obowiązujących przepisów prawa oraz na podstawie zawartych umów powierzenia przetwarzania danych osobowych.
- Przysługuje Pani/Panu prawo dostępu do danych osobowych dotyczących Pani/Pana osoby, ich sprostowania lub ograniczenia przetwarzania. Osoba pragnąca wykonania przysługującego jej prawa składa w tym zakresie wniosek do Administratora danych.
- Przysługuje Pani/Panu prawo do złożenia skargi do organu nadzorczego - Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych w (00-193)Warszawie przy ulicy Stawki 2.
- Podanie przez Panią /Pana danych osobowych jest obowiązkowe, wynika z przepisów Kodeksu Postępowania Administracyjnego i Ordynacji Podatkowej. Nie podanie danych osobowych uniemożliwia załatwienie sprawy. Wyjątek stanowią sprawy z zakresu dostępu do informacji publicznej.
- Decyzje dotyczące rozstrzygnięcia spraw w związku z prowadzonym postępowaniem administracyjnym nie będą podejmowane w sposób zautomatyzowany. Administrator nie przewiduje profilowania.
- Administrator danych nie ma zamiaru przekazywać danych osobowych do państwa trzeciego lub organizacji międzynarodowej.